

”مینی بچی - آپنی دل روپی دَرپن ۾ دیکو ڪَ آندر ۾ کوئی پوت

تو نهين هئ، پوتون ڪو نکالني ڪا پریتن ڪرتي رهو“

پُرسن :- باپ اُور بچون ڪي بیچ، سنگم پر دنیا سین بلڪل نرالی رسم چلتي هئ، وه کوئسي؟
اُتر :- دنیا ۾ بچی باپ ڪو نمستی ڪرتي هئ لیکن یهان باپ بچون ڪو نمستی ڪرتي
هئ. باپ خد ڪهتي هئ مینی بچی، مئن تمھاري شیوا ۾ آکر اُپسنت هون، تو تر بچی
میری سین پی بڑی نھري. دوسرا مئن نر آھنڪاري، نراڪاري باپ هون تو ضرور مئن پھلي
نمستی ڪرونگا. یه پی سنگم ڪي نرالی رسم هئ.

اوم شانتی . آني سین پھلي پھلي باپ بچون سین نمستی ڪري یا بچی باپ ڪو نمستی
ڪري؟ (بچی باپ ڪو ڪري) نهين. پھلي باپ ڪو نمستی ڪرنا پري. سنگم یڱ ڪي رسم
رواج هين سڀ سین نیاري هئ. باپ خد ڪهتي هئ مئن سڀي ڪا باپ، تمھاري شیوا ۾ آکر
اُپسنت هون تو ضرور بچی بڑی نھري نان. دنیا ۾ تو بچی باپ ڪو نمستی ڪرتي هئ،
یهان باپ بچون ڪو نمستی ڪرتي هئ. گایا پی هون هئ نراڪاري، نر آھنڪاري تو وه پی
دکلا نا پري نان. وو تو سنیاسیون ڪي چرٹون ۾ جھڪتي هئ، چرٹون ڪو چومتی هئ سمجھتي
ڪچ پی نهين. باپ تو آتي هين هئ ڪلپ ڪي باد بچون سین ملني. تر بهت سڪیلڌي بچی
هو. اس لیئي ڪهتي هئ مینی بچی تر ٿڪ گئي هو. دُرپدي ڪي پانو دَبائي تو سرونت هون
نان. ”وندي ماترم“ ڪس نین اُچارا هئ؟ باپ نین. بچی سمجھتي هئ باپ آیا هون هئ،
ساري سرشتي ڪي بیحد ڪي شیوا پر. سرشتي پر ڪتنا ڪچڑا هئ، یه هئ نرڪ. تو باپ ڪو
آنا پرتا هئ نرڪ ڪو سورڳ بناني. بهت دل سین آتي هئ. جانتی هئ مجھي بچون ڪي شیوا
۾ آنا هئ. ڪلپ ڪلپ شیوا پر اُپسنت هوئي هئ. یهان بڻي سڀي ڪي شیوا هو جاتي هئ.
اُتسي نهين ڪ سڀي ڪي پاس جانا هونگا. ساري سرشتي ڪا ڪلیاڻڪاري دانا تو ایک هئ نان.
اُنڪي پیت ۾ منش کوئی شیوا ڪر نه سڪي. اُنڪي هئ بیحد ڪي شیوا.

گیت ۱- جاڳ سجنیان جاڳ....

ڪتنا اُچا گیت هئ. نوڱ پر پی سمجھانا چاهيئي. یڱ پی ڀارتواسیون ڪي لیئي هين
هئ. ڀارتواسیون سین ڦر وه سُنتي هئ ڪ سَنیڱ تریتا هوڪر گئي هئ ڪیونڪ وه آتي هين
هئ دواپر ۾. تو اُرون سین سُنتي هئ ڪ ڀارت پراچین ڪنڊ ٿا، اُسڀ دیوتائین راجیه ڪرتي ٿي.
آدي سناتن دیوي دیوتا ڌرم ٿا، جو آپی نهين هئ. گیتا هئ دیوي دیوتا ڌرم ڪي مائي باپ.
باقي سڀ باد ۾ آتي هئ. تو یه هون پراچین سڀ ڌرمون ڪي لیئي. واسطو ۾ ایک گیتا هين
هئ مکیه، جو سیکو مانني چاهيئي. پرنٽو مانتي ڪهان هئ. وي آپنی ڌرم شاستر ڪو هين
مانتي هئ. یه تو جانتی نهين ڪ پڳوان نین گیتا ڪب اُچارِي؟ گیتا هئ باپ ڪي اُچارِي
هوئي. اُسڀ باپ ڪي بدلي بچی ڪا نام ڊال مشکلات ڪر دي هئ، اس لیئي سڌ نهين هوتا ڪ
شوراتري ڪب مناوي. شو جینتي ڪي باد هوتي هئ ڪرشن جینتي. ڪپی پی شري ڪرشن یگیه
نهين گایا جاتا. رُدر گیان یگیه هين گایا جاتا هئ. اُن سین هين وناش جُوالا پر جُولت هوئي. سو تو
بروبر دیک رهي هو. آدي سناتن دیوي دیوتا ڌرم ڪي ڦر سین استاپنا هو رهي هئ ڦر یه اُور

اُنڪ ڌرم رهينگي نھين. ڪرشن پي تب آئي جب اؤر سڀ ڌرم نہ هو. باقي سڀ آتمائين مڪتي ڌار ۾ رھتي هئ. ڀڳوان سين تو سڀڪو ملنا هوتا هئ نان. سڀي باپ ڪو سلام ڪرينگي. باپ پي ڦر آڪر بچون ڪو سلام ڪرتي هئ. بچي ڦر باپ ڪو ڪرتي هئ. اس سميه باپ ساڪار ۾ آيا هوتا هئ. يهان تو سڀي آتمائين باپ سين مل نہ سڪي ڪيونڪ ڪوئون ۾ ڪوئي هين آئينگي. تو سڀي ڀڳت ڪب اؤر ڪهان ملينگي؟ جهان سين ڀڳوان سين بچڙي هئ. وهان هين جاکر ملينگي. ڀڳوان ڪا نواس آستان هئ هين ڀرمڌار. باپ ڪهتي هئ سڀ بچون ڪو دڪ سين لبريت ڪر ڀرمڌار لي جاتا هون. يه ڪام اُنڪا هين هئ. باپ ڪو آنا هين هئ پنت سرشتي ڪو پاون بناني. هيونلي گاڊ فادر هئ تو ضرور سورڳ ڪرئيت ڪرينگي نان. نرڪ ڪي استاپنا راوڻ، سورڳ ڪي استاپنا باپ ڪرتي هئ. اُنڪا رائيت نام هئ شو، بندو. آتما پي بندو هئ. ڀرڪتي ڪي بيچ اتني هين ره سڪينگي. تو جئسي آتما هئ وئسا ڀرماتما هئ. ڀرننو وَنڊر هئ جو اتني چوئي آتما ۾ 84 جنمون ڪا ڀارت ڀرا هوتا هئ، جو ڪي گهستا نھين. فار ايور چلتا رهينگا. ڪتني گهيہ باتين هئ.

آب منش شانتني مانگتي هئ ڪيونڪ سڀ شانتني ۾ هين جاني والي هئ. ڪهتي هئ سڪ ڪانگ وشتا ڪي سمان هئ. آب گيتا ۾ تو هئ راج يوگ سين راجائون ڪا راجا بننا، تو جو سڪ ڪو ڪانگ وشتا سمان سمجھتي هئ انھون ڪو راجائي ڪئسي ملي! يه تو ڀرورتي مارگ ڪي بات هئ. گرھست وهنوار ۾ رھتي تمڪو ڪمل ڦول سمان پوئر رھنا هئ. سناسيون ڪا يه ڪام نھين. نھين تو خد ڪيون گھر ٻار چورتني. تهر ڪهتي هو چئر تي بگنس آئت هوم. شو بابا پي ڪهتي هئ مئن پھلي اس (ساڪار برهما) ڪو سمجھاتا هون. شو بابا ڪا يه چئن هوم هئ. پھلي پھلي يه (برهما) سيڪتي هئ ڦر اُن سين اُڏاپتيڊ چلڊرين نمبروار سيڪ رھي هئ. يه بڙي گهيہ باتين هئ. سدگتي داتا پنت پاون خد آڪر يه سڀ راز سمجھاتي هئ. اُئسي نھين ڪ وهان سين ڀريرڻا ڪرتي هئ. وه تو يهان آتي هئ. يادگار پي هئ شو ڪي اُنڪ مندر هئ. خد ڪهتي هئ مئن ساڌارڻ برهما تن ۾ آتا هون. يه خد آپني جنمون ڪو نھين جانتني هئ، اسر ايڪ ڪي بات نھين. سڀي برهما مڪ ونساولي بئني هو. برهما مڪ ڪي دواران تهر برھمڻ رچي گئي هو. تهر برھمڻون ڪو هين سمجھاتي هئ. يگيه سڌا برھمڻون دواران هين چلتا هئ. اُن گيتا سُناني والون ڪي پاس برھمڻ تو هئ نھين، اس ليئي وه يگيه پي نھين نھرا. يه تو بيحد ڪي باپ ڪا رچا هوتا بهت بڙا پارِي يگيه هئ. ڪب سين ديگري (بڙي بڙي پتيلي) چڙھتي آئي هئ. ڀنڊارا آب تڪ چلتا هين رھتا هئ. سماپت ڪب هونگا؟ جب ساري راجڌاني استاپن هو جائينگي. باپ ڪهتي هئ تمڪو واپس گھر لي جائينگي ڦر نمبروار ڀارت بجاني پيچ دينگي. اُئسي اؤر ڪوئي ڪھ نہ سڪي ڪ مئن تمھارا ڀنڊا هون، تمڪو سات لي جائونگا. پنت منشون ڪو پاون بناء ڪر لي جاتي هئ. ڦر آپني آپني ڌرم استاپن ڪرني سميه ڀارت بجاني، آتمائين آنا شروع ڪرتي هئ. اُنڪ ڌرم آبي هئ، باقي ايڪ ڌرم نھين هئ. تو گيتا هئ سڀي شاسترون ۾ شرومڻي ڪيونڪ اُن سين سيڪي گتي سدگتي هوتي هئ. ڀارتواسيون ۾ پي گيان وه ليتي هئ جو آتمائين پھلي پھلي ڀرماتما سين اَلگ هوئي هئ. پھلي پھلي وه آنا شروع ڪرينگي نمبروار ڦر سڀڪو آنا هئ. ستورجو تمو سين تو سڀڪو پاس ڪرنا هئ. آب ڪلپ

ڪي آيو پوري هوندي هئي. سڀ آتمائين حاضر هئي. باپ پي آئي هئي. هرايڪ ڪو اپنا پارٽ بچانا هئي. ناٽڪ ۾ سڀ آڪٽرس اسٽيج ۾ اڪئي توڙي نهين آئي. اپني ٽائيم ۾ آئي هئي. باپ نين سمجهايا هئي نمبر وار ڪئي آئي هئي. ورڻون ڪا پي راز سمجهايا هئي. چوڻي توڙي برهمڻون ڪي هئي ڀرنتو برهمڻون ڪو پي رچني والا ڪون هئي. شوقر توڙي نهين رچينگي. چوڻي ڪي اوڀر ڦر هئي برهمڻون ڪا باپ برهما. برهما ڪا باپ ڦر هئي شو بابا. توڙي هو شو ونسي برهما مڪ ونساولي. ٿر برهمڻ سو ڦر ديوتا بنينگي. ورڻون ڪا حساب سمجھانا هئي. بچون ڪو راءِ پي دي جاتي هئي سڀي ايڪ جئسي هوشيار توڙي نهين هئي. ڪوئي نئين ڪي آئي ودوان، پنڊت آڪر ڊبئي ڪرينگي توڙي سمجھاءِ نهين سڪينگي. توڙي ڪهنا چاهيئي مٿن توڙي نئين هون، آپ فلاڻي ٽائيم ۾ آنا ڦر هماري سين بڙي بهن آپڪو سمجھائينگي. ميري سين توڙي ٽيڪي هئي. ڪلاس ۾ نمبر وار توڙي هئي. اس ڏيهه ايمان نهين آنا چاهيئي. نهين توڙي آبرو چلي جاتي هئي. ڪهينگي B.K. توڙي سمجھاءِ نهين سڪئي. ڏيهه ايمان ڪو چور ريفر ڪرنا چاهيئي بڙون ڪي طرف، بابا پي ڪهتي هئي نان ڪ هر اوڀر سين پوڇينگي. مهارتي، گهوڙي سوار پيادي توڙي هئي نان. ڪنهن ڪي شير ۾ سوار پي هئي. شير سڀ سين تيڪا هون هئي. جهنگل ۾ اڪيلا رهتا هئي اوڙ هاڻي سدا جهنڊ ۾ رهتا هئي. اڪيلا هو توڙي مار پي دي. شڪتيون ڪي پي شير ۾ سوار پي ڊڪاتي هئي.

بچون ڪو سمجھايا هئي. گيتا ڪا پڳوان ڪرشن ڪهنا رانگ هئي. ڪرشن ڪي شاستر ڪو سڀي ڌرم والي توڙي نهين مانينگي. پراچين ديوي ديوتا ڌرم ڪس نين اسٽاپن ڪيئا وه سڌ ڪر بنانا هئي. انڪو گاڏ گاڏيس پي ڪهتي هئي. ايشور توڙي الگ هئي. لڪشمي نارائڻ ڪو پڳوان پڳوتي ڪهتي هئي، وه پالنا ڪي نمت هئي. اگر لڪشمي نارائڻ ڪو پڳوان پڳوتي ڪهتي توڙي وشنو شڪر ڪو پهلي پڳوان ڪهنا پري. ٿر جاتي هو پڳوان بگر گيتا ڪوئي بول نه سڪي. پڳوان ڪي مڪ سين گائي هوندي گيتا هئي. شري شري رڌر ڪي گيتا هئي، انڪو ڪوئي اپنا مڪ بنا نه سڪي. گيتا سوا شو بابا ڪي اوڙ ڪسڪي مڪ سين آ نه سڪي. گيتا ماما هئي، انڪي رچتا شو بابا هئي وه بٽل اورلي سمجھاتي هئي. وه گيان ڪا ساگر هئي نان. توڙي رچتا هين رچنا ڪي ناليچ دينگي. اس ليئي رشي مٺي پي ڪهتي هئي بي انت هئي. ايشور ڪي گت مت ايشور جاني. اب ايشور ڪي مت سو هئي شريمت، جس سين سدگتي مل جاتي هئي سو توڙي نڪ هئي. گتي ڪي سات سدگتي دونو ڪهنا پري ڪيونڪ پارٽ ۾ جب سورب هون هئي تب اوڙ ڌرم والي گتي ۾ هوندي هئي. پارٽواسي سدگتي ارڻات جيون مڪتي ۾ هئي. يه سڀ راز بابا سمجھاتي هئي جو ڌارڻ ڪرنا هئي. پڳتي مارگ والي ڪهتي هئي ويد شاستر آڌ سڀ سين ايشور ڪا راسنا ملتا هئي، ڀرنتو آڻسي توڙي نهين. يه ڪوئي سلا ڪي پهاري ٿوريئي هئي جو جهان سين پي جائو توڙي پهونچ جائينگي. يهان توڙي ساجن ڪو سجنئون ڪي پاس آنا پري. سجنئون ڪا شرنگهار ڪرانا پري، سورب ڪا مالڪ بناني ڪي ليئي. سڀ مهاراجا مهاراڻي بنني چاهتي هئي، ڀرنتو بابا ڪهتي هئي اپنا مونھ توڙي پهلي ڏيکو. نارد ڪي بات پي آبي ڪي هئي. انڪو لڪشمي ڪو ورن ڪي دل هوندي توڙي اُسڪو ڪها پهلي اپني شڪل توڙي ڏيکو. بابا پي ڪهتي هئي اپنا دل روپي ڌرپڻ ڏيکو. ڪام ڪا پوت توڙي نهين آتا؟ چاچ ڪرتي رهو اوڙ پوتون ڪو نڪالني ڪا پريت ڪرتي رهو. يڪتيان توڙي بابا سڀ بتلاتي رھتي هئي. من ۾ سنڪلپ توڙي بهت آئينگي، ڪرم ۾ نهين آنا

چاهيئي. بابا اچي ڪرم سڪلاتي هئ نان. ڪرم اڪرم وڪرم ڪي گتي ڪا گيان پي گيتا ۾ هئ
اؤر تو ڪوئي نهين ڄاڻي. وڪرم ڪراني والي هئ ميا، وه ستيگ ۾ هوتي نهين. آب شريمت
پر چلني سين هين تهر سور ۾ چل سکتي هو. يهه ڪسي منش ڪي مت نهين هئ. باپ ڪي
شريمت سين سور ۾ بن رها هئ اؤرون ڪي مت سين سور ٻواسي بن نه سڪي اؤر پي پرشت بنتي
ڄاڻينگي.

تهر بچي ڄاڻي هو آب ايڪ ڌرم ڪي استاپنا هو رهي هئ. تهر يوگ ٻل سين گپت ويس ۾
آپني ڪنگڊم استاپن ڪر رهي هو. هاڻ ۾ هٿيار آڏ تو ڪڇ هئ نهين. گيان ڪي باڻ وا تير آڏ
هئ. انهن نين ڦر استول ۾ ڊڪاءِ ڏيئا هئ. يهه هئ سپ گپت شڪتي. شڪتيون ڪي ڏيکو
ڪتني پوجا هوتي هئ. 10-20 پڄائون والي تو ڪوئي هئ نهين. سڀڪي دو پڄائين هوتي هئ.
منش سرشتي ۾ 8-10 پڄا والي ڪوئي هوتي نهين. سوڪير وطن ۾ وشنو ڪو چار پڄا ڊڪاتي هئ،
وه پي آرٿ سهت هئ. پيچ ڪو ڄاڻي سين ساري جهاڙ ڪا گيان آ ڄاتا هئ.

اچا گيان ڪا خزانو تو بچون ڪو ملتا رهتا هئ ڦر مڪ مينا ڪراني ڪي ليئي بچون ڪو ٽولي
ڪلاتي هئ. شو بابا خد نهين کاتي، سپ بچون ڪي ليئي هين هئ. راجيه پي بچون ڪي ليئي هئ.
لڪشمي نارائڻ پي ضرور آپني بچون ڪو ڏينگي. سڀڪو تو بانٺ نهين ڏينگي، يهه باپ سڀي بچون
ڪو ڏيتي هئ. وهان پرڄا پي ڪهينگي هر سور ۾ ڪي مالڪ هئ. سک تو پرڄا ڪو پي هئ. ڊڪ
ڪا نام پي نهين. باقي نمبروار تو هوتي هين هئ. وهان تو سونا پي آڻاه هوتا هئ. يهان تو سپ
ڪاڻيان خالي هو گئي هئ. گائن پي هئ ڪسڪي ڊي رهي ڏول ۾، ڪنڪي راجا ڪاء.....

اچا، ميني ميني سڪليڙي بچون ڀرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر نمستي. ماتائون
ڪو وندي ماترم. بچون ڪو ياد پيار اؤر سڀڪو گڏمارنگ. آب رات پوري هوتي هئ، گڏمارنگ
آ رها هئ. نيان ڀڳ آ رها هئ برهماڪمار ڪماريون ڪي ليئي. اچا. اوم شانتي .

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) ڏيهه ايمان ڪو چور آپني سين بڙون ڪو آڱي رکنا هئ. ڪوئي ڊبيت ڪرتا هئ تو بڙون
طرف ريفر ڪرنا هئ. آبرو نهين گنواني هئ.

(2) چتر تي بگنس آڻت هوم. پهلي پريوار ڪا ڪلياڻ ڪرنا هئ، گر هست وهنوار ۾ رهي
ڪمل قول سمان پوتر بننا هئ.

وردان - برهمڻ جيون ۾ ڪم خرچ بالانشين ڪرني والي آلوڪتا سمپن پو

اس آلوڪتا برهمڻ جيون ڪا وشيش سلوگن هئ ”ڪم خرچ بالانشين“. خرچا ڪم هو
ليڪن پراپتي شاندار هو آرٿات رزلت اچي سين اچي هو. آلوڪتا سمپن جيون تب ڪهينگي
جب بول ۾، ڪرم ۾ خرچ ڪم هو. ڪم سميه ۾ ڪام زياده هو، ڪم بول ۾ سڀشتيڪرڙ زياده هو،
سنڪلپ ڪم هو ليڪن شڪتيشالي هو اسڪو ڪها ڄاتا هئ ڪم خرچ بالانشين. جو سرو خزاني
ڪم خرچ ڪرتي هئ اُنڪي پنڌاري پرپور هو جاتي هئ.

سلوگن - باپ اؤر هيوا سين سچا پيار هئ تو پريوار ڪا پيار ستهه ملتا هئ.